

शारदी

“माया नारायणीशानी शारदेत्यम्बिकेति च ॥”

अस्या व्युत्पत्तिर्यथा,—

“शरत्काले पुरा यस्मात् नवम्यां बोधिता सुरैः । शारदा सा समाख्याता पीठे लोके च नामतः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

वीणाविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ ब्राह्मी । सारिवा । इति राजनिर्घण्टः ॥

शारदिकं, स्त्री, (शरद् + “याच् शरदः ।” ४।३। १२। इति ठक् ।) आद्यम् । इति सिद्धान्त-कौमुदी ॥

शारदिकः, पुं, (शरद् + “विभाषा रोगातपयोः ॥” ४।३। १३। इति ठक् ।) रोगः । आतपः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

शारदी, स्त्री, (शरद् + ङीप् ।) तोयपिप्पली । सप्तपर्षः । इति मेदिनी ॥ कोजागरपूर्णिमा । इति शब्दरत्नावली ॥ शरत्कालीने, त्रि । यथा, स्कान्दभविष्योः ।

“शारदीचण्डिकापूजा त्रिविधा परिगीयते । सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां ऋणु ॥ सात्त्विकी जपयन्नाद्यैर्नैवेद्यैश्च निरामिषैः । माहात्म्यं भगवत्वाच पुराणादिषु कीर्तितम् ॥ पाठस्तस्य जपः प्रोक्तः पठेद्देवीमनाः प्रिये । राजसी बलिदानेन नैवेद्यैः सामिवैस्तथा ॥ सुरासांसाद्युपहारेर्जपयन् विना तु या । विना मन्त्रैस्तामसी स्यात् किरातानाञ्च सभ्यता ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

(संवत्सरसम्बन्धिनी । यथा, ऋग्वेदे । १।१३। १। ४।

“यदिन्द्रशारदीरवातिरः सा सज्जानो अवा-तिरः ॥”)

शारदीयमहापूजा, स्त्री, (शारदीया महापूजा)।

शरत्कालीनदुर्गामहापूजा । यथा,—

“शारदीया महापूजा चतुःकर्ममयी शुभा । तां तिथिद्वयमासाञ्च कुर्यात् भक्त्या विधा-नतः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

अपि च ।

“इते घोरे महावीरे सुरासुरभयहरे । देवीमुपासका देवाः प्रभूता राक्षसास्तथा ॥

समेताः सर्वदेवास्ते देवीं भक्त्या तुतोषिरे । बलिश्च दद्युर्भूतानां महिषाजामिषेण च ॥

एवं तस्मिन् दिने वस्त्रं प्रेतभूतसमाकुलम् । जतवान् सर्वदेवश्च पूजाञ्च शाश्वतीर्महान् ॥

जलदास्ते ऽग्निने मासि महिषारिनिवर्हिणीम् । देवीं संपूजयित्वा तु अष्टमीपर्वरात्रिषु ॥

ये घातयन्ति सदा भक्त्या ते भवन्ति महाबलाः । बलिश्च ये प्रयच्छन्ति सर्वभूतविनाशनम् ॥

तेषां तु तृषते देवी यावत् कल्पन्तु शाङ्करम् । क्रीडते विविधैर्भोगैर्देवलोके सुदुर्लभे ॥

यावद्भूर्वापुत्राकाशं जलं वज्रिगशिग्रहाः । तावच्च चण्डिकापूजा भविष्यति सदा ध्रुवि ॥

शारिका

प्रावृटकाले विशेषेण आग्निने द्वाष्टमीषु च । महाशब्दे नवम्याश्च लोके ख्यातिं गमिष्यति ॥ इन्द्र उवाच ।

आग्निने घातिते घोरे नवमी प्रतिवत्सरम् । श्रोतुमिच्छाम्यहं तात उपवासव्रतादिकम् ॥

महाव्रतं महापुण्यं शङ्कराद्यैरनुष्ठितम् । कर्त्तव्यं देवराजेन्द्र देवीभक्तिसमन्वितैः ॥

कन्यासंख्ये रवौ शक्र शुक्लामारभ्य नन्दिकाम् । अपाशी त्वय वैकाशी नक्ताशी वाय वायुदः ॥

प्रातःस्नायी जितहन्तः त्रिकालं शिवपूजकः । जपहोमसमायुक्तः कन्यकां भोजयेत् सदा ॥

अष्टम्यां नवगीहानि दारुजानि शुभानि च । एवं वा चित्तभावेन कारयेत् सुरसत्तम ॥

तस्मिन् देवी प्रकर्त्तव्या हैमी वा राजती च वा । मृदासी लवणोपेता खड्गे शूलैश्च पूजयेत् ॥

सर्वोपहारसम्पन्नो वस्त्ररत्नफलादिभिः । कारयेद्द्रव्यदोलादीन् पूजाञ्च बलिदैवकीम् ॥

पुष्पादिद्रोणविष्णुस्नानातीपुन्यागचम्पकैः । विचित्रां कारयेत् पूजां अष्टम्यामुपवासयेत् ॥

दुर्गाप्रतो जपेन्मन्त्रमेकचित्तः शुभावितः । तदर्हयामिनीशेषे विजयार्थं नृपोत्तमैः ॥

पञ्चानन्दं लक्ष्मणोपेतं गन्धधूपस्रगर्भितम् । विधिवत् कालि कालीति जप्त्वा खड्गे न घात-येत् ॥

तस्योत्थं रुधिरं मांसं गृहीत्वा पूतनादिषु । नैर्ऋताय प्रदातव्या महाकौशिकमन्त्रितम् ॥

तस्याप्रतो नृपः स्नायाच्छक्रं कृत्वा तु पिष्टजम् । खड्गे न घातयित्वा तु दद्यात् स्कन्दविश-ख्योः ॥

ततो देवीं स्नापयेत् प्राञ्चः चौरसर्पिर्जला-दिभिः ।

कुङ्कुमागुरुकर्पूरचन्दनेश्चाबधूपकैः ॥ हैमानि पुष्परत्नानि वासांसि स्नातानि च ।

निवेद्यं सुप्रभृतन्तु देयं देव्याः शुभावितैः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति भक्तिमान् सुरसत्तम ।

महानवम्यां पूज्यं सर्वकामप्रदायिका ॥ सर्वेषु सर्ववर्षेषु तव भक्त्या प्रकीर्त्तिता ।

कृत्वाप्नोति यशो राज्यं पुत्राद्युन्नतसम्पदः ॥ इति देवीपुराणे २८।३० । अध्यायात् सङ्कलितं न तु सङ्क्रमकम् ॥

शारिः, पुं, (शृङ्गिंसायाम् + इञ् ।) अक्षोप-करणम् । पाशकादेर्बलम् । गुटिका । इति मेदिनी ॥ तत्पर्यायः । शारः २ । खिलनी ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

शारिः, स्त्री, (शृ + “अः शकुनौ ।” उवा० ४ । १२० । इति इञ् ।) शकुनिकाभेदः । युद्धार्थ-गजपर्यायम् । व्यवहारान्तरम् । इति मेदिनी ॥

कपटः । इति धरणिः ॥

शारिका, स्त्री, (शारिरेव । स्वार्थे कन् ।) पक्ष-विशेषः । मयना इति भाषा । तत्पर्यायः ।

पीतपादा २ । गोराली ३ । गोकिराटिका ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ शारिका ५ । शारी ६ । चित्र-

शारीरं

लोचना ७ । शारिः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥

मदनशारिका ८ । शलाका १० । इति जटा-

धरः ॥ वौणादिवादनम् । तत्पर्यायः । कोशः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

शारिफलं, स्त्री, पुं, (शारीणां खेलनीनां फलम्)।

शारिपट्टः । शारिखिलनाधारः । ङक् इति भाषा । तत्पर्यायः । अष्टापदम् २ । इत्यमरः ॥

फलकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ आकर्षः ४ । शारिफलकः ५ । बिन्दुतन्त्रः ६ । अक्षपीठी ७ । इति जटाधरः ॥

शारिफलकः, पुं, स्त्री, (शारीणां फलकः ।) शारि-फलम् । इति जटाधरः ॥

शारिवा, स्त्री, श्यामलता । तत्पर्यायः । गोपीर-श्यामा ३ । अनन्ता ४ । उत्पलशारिवा ५ । इत्य-मरः ॥ पञ्च श्यामलतायाम् । नागजिह्वाया-

मिति केचित् । गोप्यादिद्वयं श्यामलतायां अनन्तादिद्वयं अनन्तमूलं इति केचित् । गुप्-रक्षणे शोणादिवादीप गोपा च ।

‘गोपीश्यामा गोपपत्नी गोपा गोपालिकापि चा’ इति वाचस्पतिः ।

“एकं वा शारिवाभूलां सर्वत्र भविष्यो धनम् ।” इति वैद्यकम् । इति भरतः ॥

अस्या गुणः । वायुपित्तरक्तहृत्पाण्डुर्दिवर-नाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

शारिगुहला, स्त्री, (शारीणां गुहला यश्च ।)

पाशकविशेषः । यथा,—

“बुधुरी तिमिङ्गी द्युतं पञ्चमी शारिगुहला । नयपीठी चाटकाद्यो नयः स्नाज्यपुष्पकः ।

एते पाशकभेदाः स्तुर्जयकोलाहलोऽपि च ॥” इति शब्दरत्नावली ॥

शारी, स्त्री, (शृ + इञ् । वा ङीप् ।) कुशा । इति केचित् ॥ (शकुनिकाभेदः । यथा, आर्या-सप्तशत्याम् । ६।२३ ।

“सा विरहदहनदूना मृत्वा मृत्वापि जीवति वराकी ।

शारीव कितव भवत्प्रनुकूलिता पातितामिषम् ॥” शारीरं, स्त्री, हवः । (शरीरे भवः । शरीर + षच् ।) शरीरजाते, त्रि । इति मेदिनी ॥

शारीरदण्डो यथा,—

“दिग्दण्डं प्रथमं कुर्यात् वागदण्डं तदनन्तरम् तृतीयं धनदण्डश्च वधदण्डमतः परमिति ॥”

वधदण्डोऽपि शारीरो ब्राह्मण्यव्यतिरिक्तानाम् । इति मिताक्षरायां व्यवहारकाण्डम् ॥

शारीरदुःखं यथा,—

“आध्यात्मिको वे द्विविधः शारीरो मानस-स्तथा ।

शारीरो बहुभिर्भेदैर्मिद्यते त्र्ययताश्च ॥ शिरोरोगप्रतिशयज्वरशूलभगन्दरैः ।

गुल्माशंखयथ्रासच्छर्द्यादिभिरनेकधा ॥ तथाक्षिरोगातीसारकुष्ठामयसंज्ञकैः ।

मिद्यते देहजस्तापो मानसं श्रोतुमर्हसि ॥ कामक्रोधभयहर्षलोभमोहविषादजः ।